

Refereyn

✠ Incarnation M. D. Lxxix. Den iiij. Februarij.

DVer CraCht des teMpeest, ten dIent nIet ghesVVeghen,
Heeft ons sChIp tVVee daeghen en naChten onder PhLIps Lande
gheLeghen.

VVAT wonderlycke fortuyne Ick moetet verclaren/
Isser tusschen Dort en Antwerpen ghe schiet/
Alsoo wy met het Merck Schip van Utrecht sonde vaert/
Daer menich Coopman ende Borgers in waren/
Tis certeyn een zwaer ende bitter verdriet/
Duer tempeest/storm van wijnden hoort mijn bediet/
Ut den Oosten Noortoosten/twas deerlick te beclaghen/
Want hulp noch troost ons mocht baten niet/
Want men sach twater int Schip ouervloedich laghen/
Ende dat verdroos terstont/ Ick moetet ghewaghen/
God is vertoorent gheweest duer onse sonden/
Reghen/snee/wort ijs/tsijn niet dan plaghen
Gheballast wort tschip/met ijs/meer dan vierduijsent ponden
Zeijl cabels en roer/wordt met ijs ghebonden/
Ick seude waer loopen wij/onwijs van verstandt/
VVant die Heer sal ons vvel vijnden te vvater of te landt.

Doen wy onder Philips landt met Schip quamen ghedreven/
Waren wy in ancxt/sorghe ende peryckel groot/
Daer worden wij ancker loos/ende is aldaer ghbeleuen/
De Iuilc ontstucken/heeft ons oock begeuen
Och twas al verloren van vore tot achter bloot
Mer Gods crachtighe hant/heeft ons inden noot
Niet verlaeten/wel hem die op hem betrouwen

Hondert vijftich schapen versmoorden op stellinck doot
Elck bereyde hem te sterven/ Mans en Vrouwen/
Dus proeft God sijn volck/ die sijn int benouwen
Ende heeft ons wonderlick inde hauen van Vijanen ghebrocht/
Looft en danck hem/ ten sal v niet berouwen
Want duer vaderlijcke liefde heeft hij ons in Zee besocht
Wilt van hem niet vlieden/ weest en sijt wel bedocht
Waer wilt ghy loopen al zijt ghy sterck en vaillant/
VVant die Heer sal ons vvel vijnden te vvater of te landt.

Noch meer ander schepen ten dient niet vergheten
Die des waters noot/ vorst ende wijnt hebben vernomen/
Tonnen met fijn naghele/ int water ghesmeten
Hondert guldens aen vogels/ elck macht/ wel weten
Sonder ancker/ en roer duer twater ghecomen/
Wie sal hem des waters noot/ ijs/ ende vorst beroemen/
Want sulcx niet geschit en is/ in langhe iaren/
Denct wat groote schade/ ten sijn geen droomen
Dwelck hem noch cortelick/ God betert sal openbaeren/
Soumen alsulck verlies en schade bij een vergaren
De Mensch mocht grouwen/ dat hy is geboren
Herte/ Geest/ en moet/ soude een yeder bezwaren
Hoorende den roep / tghescrey mijn vrienden vercoren/
Wy schenen te hebben/ goet/ Schip/ en bloet verlooren/
Dus vliet van God niet/ hy heeft ons hier gheplandt/
VVant de Heer sal ons vvel vijnden te vvater ofte landt.

Noch een schip van Greda quam oock met goet gheladen/
Ende heeft wel hondert tonnen souts int water versmoort/
De Zee/ storm/ noch golven/ en conden versaden
Vorst/ ijs/ en snee/ toonde fortse gheweldighe daden
Waer heeft oijt Coopman/ van sulck noot meer ghehoort
Het Schippers wijff met dije kinders saten int ganckboort/
Thien voet ondert water was tschip ghesoncken/
Denct hoe die schaepkens schreijde/ ende die moeder voort
Ten waer duer gods hulpe sij waeren verdroncken
Wat Jammerlicke gifte/ heeft ons die see ghesconcken
Dan man van twijff kijndt vande moeder ghescheyden
Och hoe haest ist hier ghedaen/ waerop willen wy proncken
Het leuen is hop wilt v altijt bereyden
Stelt v in Gods handen/ soect hemelsche weijden
Waer condt ghy vlieden/ van stoorm/ wijnt/ of brant
VVant. de Heer sal ons vvel vijnden te vvater ofte lant.

Princhе,

Waer willen wy loopen in swereelts waranden
Als wy den Heer souden willen versaecken
Hy sal/ons wel vijnden tsy in prouincien oft landen/
Dus stelt v altijt waer ghy syt in Gods handen
Wesende sober/ bidt/wilt neerstich waken/
Want wy worden vervolcht vande helsche Draken/
Ten zy dat ghy ons helpt O Heer ghebenedijt/
Soo syn wy beschermt opt Zee/in Huys en onder daecken/
Want ghy syt O Vader die ons in benautheyt bevrijt
Ghy seyndt ons dat v belieft/tsy Oorlooch/sterft oft dieren tijt/
V godlycke tekenen Heer doet ghy ons blijcken/
Dus betrout op syn ghenaden wie dat ghy syt/
Syn barmhertichept staet open voor arm oft rijcken/
Blyft elck in zijnen roep / wilter niet aff wijcken/
Soo en dorft ghy niet ontloopen Gods stercke Handt/
VVant hy sal ons vvel vijnden te vvater ofte Landt.

Per Gillis Iorissen tot Vtrecht,

